

# Jindřich Kulhavý: Co není podstatné...

- editor007 | 15. dubna 2024

**ČESKO: Stranický kongres ODS je ukázkou degradace kdysi tak hrdé strany. Účastníci si opět zvolili do čela v české společnosti neoblíbeného lháře Petra Fialu a za 1.místopředsedu ekonomického analfabeta, elektrikáře a defraudanta Stanjuru. Kdyby nic jiného, tak už jen toto ukazuje, jak je ODS neschopna přijmout realitu, kterou jsou průzkumy veřejného mínění a nálada šířící se českou společností.**

Proslov Petra Fialy byl opět plný superlativů na sebe i na vládu. Optimismus s ním sdílí jen jeho zarytí fanoušci. Pravdou je, že to není tak dávno, kdy byla ODS téměř v situaci, ve které se nyní nachází jiná, a možná ještě tradičnější strana, tedy ČSSD, která už ani neví, jak se dostat zpět. Změnila vedení, hraje si s názvem, splácí dluhy a není ve Sněmovně. Fiala vytáhnul ODS z nicotnosti, ovšem za jakou cenu? Z pravicové partaje se stalo neforemné středolevé lejno ochotné jít do koalice s kýmkoliv, kdo mu poskytne možnost spoluvládnout. V čele má narcise a schopné členy válcují naprostí diletanti. Ve Fialovi má nejprolhanějšího předsedu a zároveň premiéra. Jen těžko bychom hledali v naší historii tak bezcharakterního předního politika s hroší kůží neochotného třeba jen chvilku zapochybovat o tom, co nám všem tvrdí. Jistě, možná Vás napadají další jména, například Petr Pavel, Luděk Niedermayer, Kolaja, Peksa, Rakušan či Jourová, ale přiznejme si, že Fiala je skutečně unikátní s přihlédnutím k lopingům, které ve své kariéře již několikrát předvedl. Fiala není hloupým člověkem, za kterého považujeme například Černochovou, právě Stanjuru, P.Novotného, Němcovou a pár dalších odéesáků i koaličních partnerů, Fiala je prostě arogantní grázl dosazený do funkce, ze které může plnit stanovené úkoly.

Každý je strůjcem štěstí svého a doufáme, že se to ODS vrátí. Její odhodlání pohrbit původní myšlenky pravice či zakladatele strany Václava Klause je nezvratné a je s podivem, kolik lidí je ještě ochotno ji volit. U Pirátů chápeme věrnost voličů, v sektě se většinou udržuje systém a poslušnost, které dokážou zachovat jakousi důvěru ve vedení, ale ODS je klasickým politickým subjektem, u kterého by měla být hodnocena celospolečenská přínosnost a úspěšnost. To se u ODS jaksi mívá účinkem a pokles popularity a důvěry je tak enormní, že je s podivem neschopnost delegátů vnímat realitu. Dokonce ani sázka na ukrajinskou kartu jim nevychází, protože je evidentní, že idea o obnově Ukrajiny naráží na problém, že nebude co regenerovat. Ono by stejně nebylo za co, protože už nyní je podpora Zelenského jen prostým a sprostým zadlužováním naší republiky. Věříme, že česká společnost vystaví Fialovi a straně, která ho má ve svém čele, již brzy účet a bude požadovat jeho zaplacení.

Ve stejném termínu probíhá snem SPD. Jde o opoziční a pravděpodobně dostatečně pravicovou stranu, byť se rozdíl ve spektru často ztrácí. Její předseda Tomio Okamura už dlouho dráždí probruselské sluhy, MUDr. David zase zastává v Evropském parlamentu velmi zdravé názory, ale chtělo by to zvýraznit i pár dalších členů. Spojení s Trikolorou bylo vcelku logické poté, co v ní došlo k rozkladu a odchodu některých výrazných i perspektivních osobností. Zuzana Majerová je vhodnou kandidátkou do Bruselu stejně jako další politický imigrant Petr Mach. A to SPD disponuje i dalšími kvalitními kádry, jen by to chtělo je více pouštět ke slovu. Samozřejmě vnímáme určitou antipatii k Okamurovi ze strany voličů hltající mainstream, ale je třeba si říct, že energie vynaložená na dehonestaci SPD je u nás nezměrná a připomíná německý hon na čarodějnice v zastoupení AfD. Trochu se hrozíme představy spojování se do vládní koalice s ANO, ale k tomu asi stejně nikdy nedojde. SPD musí jednou vyhrát sama, k tomu je ale dlouhá a složitá cesta.

To vše může být ale nepodstatné, rozhoří li se další válka na Blízkém Východu. Írán si nenechal

logicky líbit izraelskou provokaci a připravil odvetu. Do konfliktu se opět zapojily USA a chránili izraelskou oblohu před raketami letícími z Íránu. Vojenské jednotky kradoucí syrskou ropu jsou blízko dění a americké loďstvo je též za humny. Navíc Írán je již dlouho oponentem Američanů v oblasti a spíše spojencem Ruské federace. Izraelce naopak v arabském světě zrovna nemilují a upadající velmoc USA tam ztrácí vliv. Ani samotní Syřané nejsou spokojeni se zůstáním Spojených států na území bohatém na ropu a jistě podporují spíše Íránce. Jde o velmi třaskavou situaci násobenou tím, co Izraelci předvádí v pásnu Gazy. Je jen těžko obhajitelné, že si Izrael počátek likvidace desetitisíců jejích obyvatel nepřipravil dopředu a světu prezentovaný vpád Hamásu nebyl zinscenovaný. Berte to jako naši čistě soukromou úvahu. V dnešním světě je už možné cokoliv.

Jisté je, že se svět neustále přibližuje k hranici, za kterou už je jen válka. Zásadní roli v tom hrají Američané, NATO a jejich sluhové. Provokace z jejich strany jsou nepřehlédnutelné a kdo to tak nevnímá, je stále ještě idealistou. V případě Ukrajiny udělal Západ chybu tím, že nastartoval ruský válečný průmysl a přinutil Putina k zajištění plné samostatnosti Ruské federace ve všem podstatném, co jeho země potřebuje k životu. Rusové jsou zásadní silou k zachování míru jen díky své schopnosti vyrovnat se Američanům ve vojenské sféře. Navíc se na jejich stranu přiklání stále více zemí. Dokud tu bude rovnováha, máme šanci vyhnout se světové válce. Ovšem riziko, že ty lokální v ni přejdou, tu pořád existuje. Nepotřebujeme válečné štváče typu Fialy a jeho noshledů. Chybí nám, tu realisté a lidé potřební pro skutečný rozvoj společnosti, ekonomiky, ochotní vrátit diplomacii její význam a dovolit si riskovat navázat zpět obchodní vztahy s celým světem. A tímto směrem by se měla Česká republika co nejrychleji vydat.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)